

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 6. aprila.

V dunajskih časopisih množe se dopisi in bolestni vskliki iz Ljubljane, kakor glive v gozdu po večdnem deževju, in v vseh se premleva stara pesen, da je postopanje Slovencev postalo neznosno, terorizem nečuden in da je vsled tega nemško-liberalna stranka za dobro spoznala volitve v mestni zbor ljubljanski ne udeležiti se. Da se pri teh in jednacijah dopisih dotični pisarji resnici vedoma izogibljejo, kdo bi se temu čudil; saj znamo, da so v lažeh pravi mojstri, saj smo še nedavno čitali, kako se celo državni poslanec dr. Jacques ni kratko ni malo ne premišlja, trositi v svet neresnico, lahko miselno sumničati oblastnike in neljube mu časnike ter s popolnim resnobnim obrazom trditi stvari, katerih nikdar dokazati ne more.

Ni naš namen, niti nas je volja zavračati vse mnogoštevilne laži nemško-liberalnih dopisunov, a trditve, da se pri reklamacijah ne bi bili v poštev jemali obstoječi zakoni, vendar ne moremo in ne smemo prezirati, kajti baš zaradi tega, ker so se reklamacije reševale na podlagi zakona, oziroma mestnega štatuta, izključili so se vojaški penzionisti, ki v Ljubljani ne plačujejo ni krajcarja davka, in samo zaradi tega nimajo zakonite volilne pravice. Ako pa je tem gospodom v istini do tega, da imajo volilno pravico v Ljubljani, naj skrbe in store potrebne korake, da bodo v bodoče plačevali davek v Ljubljani, — kar bi menda ne utegnili biti nemožno — in gotovo se jim bode priznala tudi volilna pravica. Kako se tedaj more pisati, da so cele vrste liberalnih volilcev, „darunter bei 70 Militär-Pensionisten ihres langjährigen Wahlrechtes beraubt wurden“, nam je neiznajdljivo; misliti si le moremo, da dopisun o izrazu „beraubt“ nima jasnega pojma. Ugovor, da so penzionisti že leta 1867. imeli volilno pravico, je ničev in prazen in nikak razlog za njihovo opravičenost. Dokler ne plačujejo davka v Ljubljani, tako dolgo

nemajo volilne pravice, in ako so slednje „per nefas“ tudi mnogo let uživali, se iz tega še nikakor ne more in ne sme sklepati, da mora to nezakonito stanje ostati še na dalje, na večne čase.

Da je tedaj narodna večina uporabila prvo priliko, in volilne listine uredila na podlagi mestnega štatuta ter tako odpravila večletno nezakonitost in krivico, je po polnem naravno, in gospodje od nasprotni strani, ki tako radi poudarjajo svojo izredno pravno čut, svoje pravicoljubje, bi narodnej večini zaradi tega morali izreči le svoje globoko priznanje, ne pa trobiti v svet, da je to nečuden terorizem, da, celo — rop!

V ostalem pa je sklep nemško-liberalne večine, zdržati se volitev v mestni zastop, vse hvale vreden; saj dosedanji položaj v mestnem zboru ni bil tak, da bi mu želeli dolgotrajnost, in tudi mestnej občini ne na korist. Odkar so gospodje nasprotniki bili potisnjeni v manjino, udeleževali so se jako mlačno mestnozborskih sej, parkrat ni bilo prav nobenega, parkrat prišla sta po dva nemška mestna očeta, toliko, da je bil zbor sklepčen. Videlo se jim je, da nimajo resne volje opravljati svoj mandat, da jim je zaupanje volilcev le težavno breme, tako težavno, da ga na pr. bivši župan Laschan niti opravljati ne more. Strašilo nesklepčnosti postalo je permanentno in marsikateri važni predlog moral se je odložiti na ugodnejši čas, in seja za sejo morala se je prelagati. Ako so tedaj gospodje od nasprotni strani prišli do spoznanja, da je tako stanje za dlje časa neznosno, neplodno in celo mestnim interesom kvarno, in so vsled tega spoznanja ukrenili, da ne prevzemó več itak že nadležnih mandatov in se ne udeležijo volitev: je ta če tudi nekoliko zakasneli ukrep vendar hvale in priznanja vreden, akoravno se nam močno dozdeva, da se gospodi vidi grozdje mandatov le zaradi tega kisle, ker je nekoliko previsoko.

Ostane li nasprotna stranka pri skleneni pa sivistnosti ali ne, strašilo nesklepčnosti bode pri pred-

stoječih volitvah na vsak način odstraneno in novo čilejšje življenje bode nastopilo v rotovškej dvorani.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 6. aprila.

Gospodarski odsek **gospodarske zbornice** imel bode danes svojo sejo, v kateri bode dokončal poročilo o spremembah, katere je storila zbornica poslancev pri postavi o združenji zemljišč. — Na dnevnem redu včerajšnje seje državnega zbora so bile manj važne stvari, namreč verifikacija v zadnjem času bivših volitev, poročilo imunitetnega odseka o izročitvi poslanca vit. Oborskega in pa rešitev mnogih peticij. Bolj zanimljive obetajo biti seje prihodnji teden, ko se začne obravnavati novela k šolskeje postavi.

V treh sejah obravnaval je **ogrski** državni zbor tretji paragraf postavitnega načrta za srednje šole, ki govori o učnem načrtu. V živahnej diskusiji, ki se je unela pri tej točki, šlo se je izključno za to, imali-li grški jezik ostati obligaten predmet. Poslanec Moricz stavil je po daljšem razgovoru posredovalen predlog, da ima biti grščina izreden predmet. Minister prvosednik Tisza govoril je za nespremenjeni vzprejem načrta, kakor ga je izdelal dotični odsek strokovnjakov. Naposled vzprejela se je dotična točka o obligatnosti grškega jezika s 143 proti 75 glasom. — Specijalna debata o tem načrtu dognana bode najdalje v osmih dneh. Potem se bodo naglo drug za drugim obravnavali že izdelani načrti finančnih in pravosodnih zakonov, tako, da se bode drugo zasedanje zbornice končalo že sredi maja. Tretje zasedanje sklicalo se bode baje konec septembra ali pa začetkom oktobra. — Delegacije, ki bodo letos zborovale na Dunaji, sklicale se bodo še le za meseca november in december.

Vnanje države.

„Agr. Ztg.“ poroča, da je več **Črnogorcev** v zadnji dan pr. m. v ladiji došlo v Kamenico po skadrskem jezeru in je tam umorilo tri moške in jedno žensko, maščevaje se nad umorom Ševa Vrbičice. Vsi albanski rodovi se pripravljajo na boj s Črnogorci.

LISTEK.

Asja.

(Povest. Ruski spisal Turgenjev, poslovenil J. P.)
(Dalje.)

X.

Ves ta dan mi je minul kakor mogoče najbolje. Veselili smo se kakor otroci. Asja je bila jako mila in preprosta. Gagin je z veseljem gledal na njo. Še le pozno odšel sem domov. Pripeljavi se na sredo Rene, poprosil sem brodnika, da naj spusti čoln po rekinem toku. Starec vzdignil je vesla — in veličastna reka nesla je naju. Gledajoč okrog in premišljujoč, kaj sem vse doživel ta dan, začutil sem nek skriven nemir v srci... Povzdignil sem oči k nebu — pa tudi tam ni bilo pokoja; posejano z zvezdami se je vse gibalo in migljalo; pripognil sem se k reki... tudi tam v tej temnej in hladnej globočini so gibale in migale zvezde; razburjenost videl sem povsod — in razburjenost naraščala je

tudi v meni. Oprl sem se na kraj čolna... Šum vetra v mojih ušesih in tihe vode za krmilom me je razburjal, sveže dihanje vodnih valov me ni hladilo; slavec zapel je na bregu in me omamoval s sladkim strupom svojih glasov. Solze prišle so mi v oči; a to neso bile solze brezpredmetnega veselja. Kar sem čutil, neso bili občutki nejasnih in nerazumljenih želj, kakoršne sem nedavno čutil; kadar se naša duša širi in veseli, kadar se jej zdi, da razume in ljubi vse... Ne! a v meni vnelo se je hrepenenje po sreči. Nesem se upal imenovati po imenu tega hrepenenja — a sreča, sreča do prenasitenja — to je, česar sem jaz hotel in s čimer sem se mučil... Čoln nesel je naju dalje, starec brodnik je pa dremal oprt na vesla.

XI.

Ko sem se odpravil drugi dan k Gagu, nesem se vprašal, ali sem zaljubljen v Asjo; a mnogo sem mislil o njej; njena usoda me je zanimala, veselil sem se najinega nepričakovanega zbližanja. Čutil sem, da sem jo še le včeraj prav spoznal; poprej se je le obračala od mene. Ko se mi

je razodela, ožaril se je njen obraz s tako prikupljivim sijajem, kakor bi bil nov; in kakšna čarobna lepota pokazala se je na njenem obrazu...

Vesel korakal sem po znanej poti, in že iz daljave s hrepenejem zrl na belo hišico; nič nesem mislil o bodočnosti — še o juternjem dnevu ne; in bilo mi je dobro.

Asja je zarudela, ko sem stopil v sobo; zapazil sem, da se je nakinčala, a njen obraz se ni ujemal s kinčem, bil je žalosten. Zdelo se mi je tudi, da je hotela ona po svoji navadi zbežati, pa premagala se je — in ostala je. Gagin je bil v nekem posebnem umetniškem ognju in navdušenju, kakoršno navadno navdaja diletanta, kadar si misli, da se mu je posrečilo „ujeti prirodo za rep“. Stal je ves razmršen in pomazan z barvami pred nape-tim platnom in široko mahal s čopičem po njem, skoraj nejevoljen mi je prikimal z glavo, komaj je malo odtrgal pogled od svojega dela in pogledal mene, in zopet je znova uprl oči v svoja slikanja. Nesem ga hotel motiti, usel sem se k Asji. Počasi obrnile so se v me njene temne oči.

Naučni minister **srbski** odstavil je sestro napadovalke Helene Marković, gopo Vitković, učiteljico na belgrajskem višjem ženskem izobraževališči, katera je bila te dni izpuščena iz preiskovalnega zapora, od njene službe, katero je več nego dvanajst let opravljala. Neki ondakašnji list opomni o tem činu ministrovom: „Ministru torej ni bilo dovolj, da je gospo Vitković čez zakoniti čas pridrževal v preiskovalnem zaporu, nego vzame jej še službo in kruh, čeprav je sodnijsko nedolžna izpoznana.“ Nje soprug, profesor Vitković, pa se je del v pokoj.

Predstojече urejenje židovskih razmer na **Ruskem** žide najbrž da ne bo zadovoljilo. V obče se domneva, da židovi tudi v prihodnje ne bodo zadobili popolno državljansko in politično enakopravnost; na čisto verskem polju pa bodo odpala dosedanja utesnenja in cerkvene židovske občine znajo dobiti od države nekaj novih pridobitkov, a s tem bode pa tudi končana vsa židovska reforma, s katero se je bavil poseben odsek. Sedanja vlada je torej vzprejela nazore Ignatjeve v tem vprašanji: v razmerno mnogobrojnem židovskem prebivalstvu vidi ona nevarnost za ruski ljudski živelj ter mu torej neče dati še več duška za razširjenje. Označujoča za smer in nazore vlade je najnovejša nje naredba, s katero se izženejo iz Rusije vsi inostranski židje, ki bivajo ondu brez očitnega poštenega dela. Sicer pa razmerje mej židi in ruskim prebivalstvom po zadnjih hajkah ni bolje, nego veliko slabše. Večkrat se prigodi, da v takih občinah, kjer so bili prej v odboru zastopani židi in Rusi, sedaj židovska ali pa ruska večina nasprotno manjšino kar vso potisne iz občinskega zastopa. Tako so storili pred kratkim židovi v Balti in pozneje so jim to vrnili Rusi v Kijevu, kjer ni v mestnem zastopu sedaj nijednega žida.

Bulgarski knez Aleksander namenil se je potovati v Atene ter bode mejpotoma oglasil se tudi v Carigradu. Sprva je mislil iti kroz Macedonijo, pa je potem na željo Visoke Porte svoj načrt spremenil. — Aleko paša naznanil je Porti, da se hoče v kratkem podati v Francijo in Anglijo. Mej potom se on ne bode mudil v Carigradu in tudi ni prosil odpusta pri Porti.

Dopisi.

Iz Ptuja 3 aprila. [Izv. dop.] Trdi se, da živimo v svobodnej državi ter da uživamo neizmerne pravice, katere nam podaje država. Priznati moramo, da je to istina, da uživajo nekateri narodi, osobito nemški, velikanske državljanske pravice, toda nam Slovencem se še vedno kratijo v uradu in šoli, sploh povsodi. Največ k temu kratenju pripomorejo pri nas nemške narodnosti in nemčurski uradniki, kajti ti ravnaajo z nami, kakor se jim ljubi. Dokaz temu sledeči faktum:

1. t. m. bil sem v Mariboru. V tem znanem „nemškem“ mestu hotel sem odposlati navedenega dne popoldan na praško „Politik“ sledečo depešo:

„Der hiesige Verein „Slovensko društvo“ beabsichtigt am Pfingstmontage eine grosse Wanderversammlung in Pettau zu veranstalten, woselbst an diesem Tage die Enthüllung des Josefs-Denkmal stattfinden wird.“ Dotični g. uradnik te depeše ni hotel sprejeti, ako ni od politične oblasti vidirana,

in sicer z ozirom na to, da je nje obseg prepolitičen. Ker se je meni domnevalo, da to ni istina, ter ne hoteč nadlegovati politične gg. uradnike, se-deče (?) ob nedeljah po polu dan pri zaprašenih aktih in ker se depeša, koje obseg so že isti dan in že par dnij poprej naši lokalni listi prinesli, nikakor ni hotela sprejeti, odidem.

Dospevši v Pragarsko, podam se v brzojavno pisarno, prepisem zgoraj navedeno depešo od besede do besede in dotični g. uradnik jo sprejme brez vsega ugovora. Imajo tedaj mariborski gg. uradniki druge postave nego pragarski?

Hotel sem se še osvedočiti, imamo li res tako postavu, katera bi nam zabranjevala odpošiljati depeše tacega obsega, najdem tam mej drugim sledeče: „D'e hohen contrahirenden Theile behalten sich das Recht vor, die Beförderung eines jeden Privattelegrammes zu verhindern, welches für die Sicherheit des Staates gefährlich erscheint oder gegen die Landesgesetze, die öffentliche Ordnung oder die Sittlichkeit verstösst.“ (Artikel 7. des Vertrages.)

Kaj je tedaj g. uradnik v mojej depeši videl, sem zaman ugibal in še vedno ugibljem. Za tega delj sem se pritožil do visocega popečiteljstva trgovine, da me pouči, kake depeše se pri nas v blazenej Avstriji smejo odpošiljati, ali pa naj gg. uradnike pouči, kacega zadržaja depeše morajo sprejemati.

Ivan Urbanec.

Iz Celja 5. aprila [Izv. dop.] Naš lokalni list in tudi njegov slovenski izrodek smeši nas Slovence in naš pisni jezik z navadno surovostjo, da smo „planinski Hrvatje“. Ljudem svoje sodbe to ne more biti razaljavno. Toda celjska nerazumna množica, kolikor nemško bere, verjame celjskemu listu več, ko vsemu na svetu in misli, da so v Rakuševi oficini ljudje tako učeni, kakor se sami štejejo. Povedano naj torej bode celjskim „časopiscem“, ki se statistike in etnografije neso učili, da nemška statistika Ficker in Bidermann javno v knjigah in v vseučiliških predavanjih uči, da so stanovalci zagrebške, varaždinske, svetokriške in svetojurske županije — v etnografičnem pomenu — Slovenci! — S „planinskimi Hrvati“ torej Celjani samo kažejo svoje puble možjane.

Iz kamniškega okraja 3. aprila. [Izv. dop.] Dne 8. marca sešlo se je v Mengšu na opozoritev okr. šol. sveta k predavanju o sadjereji 14 članov učiteljskega osebja, mej njimi 2 učiteljici.

G. V. Burnik, nadučitelj iz Kamnika, ki je bil o lanskih počitnicah slušatelj kmetijskega pouka na Slapu, ponudil se je za predavatelja ter je ne omejevalje sploh znanih stvari, govoril o šolskem vrtu tako obširno, stvarno in poučno, da smo mu vsi prav hvaležni in preverjeni, da pouk na Slapu ni bil brezploden. Želeli bi, da bi taka predavanja ozirala se tudi na druge stroke umnega kmetovanja.

Prosto ljudstvo umevno poučevati, ali za njega pisati rabljivo knjigo, ni lahka naloga. Večina kmet-

skih posestnikov je še iz one dobe, ko šolstvo ni še bilo tako razširjeno, kakor sedaj, zatorej nemajo teorije; oni znajo za „da“, a ne za „zakaj“. Največ sposobnosti k napredku se kaže v sadjereji. Res je, da ima dejanje več vrednost od same teorije; res je pa tudi, da uspešno dejanje zamore le na podlagi teorije napredovati in utrjevati načela. Umno kmetovanje na velikih posestvih, kakor so graščine, slabo upliva na kmeta zaradi antipatije in krivih predsodkov. Sliši se mnogokrat: Ti lahko tako delajo, saj imajo vsega dovolj. Kmeta prepriča najlaže kmet, ki se peča z navadno kmetijo, ki racionalno gospodari, zboljšuje polje, travnike, vrte, pridobiva obilniši pridelke, redi lepšo živino mimo drugih sosedov. Tako gospodarenje odpira jim polagano oči, ter začnejo spoznavati, da so zadaj, da je treba tu pa tam zaviti na boljši pot. Ni vsak, kdor se z rokodelstvom peča, mojster, a ne vsak umen orač, kdor za plug drži. Dobe se kmetje, ki so svoje dni v mestih šole obiskovali, pa slabši gospodarijo, nego njih neuki sosedje. Marsikdo ne pozna gospodarske razumnosti in zmernosti, vse bi rad predrugačil, stroški presegajo daleč dohodke; misleč, da idejo naprej, idejo le nazaj, pričakujejo čudežev, a ne pomislijo, da ima priroda svoje zakone, katerih ne prestopi. Ne pozabi, da ako hočeš prirodo s silo pregnati, se ti vselej zopet povrne. Kmeta na boljšo pot spraviti ne gre z lahkoma. Beseda malo izda, ampak mnogostransko potrjene skušnje, o katerih se sam prepriča s posluhom, vidom, tipanjem, okušanjem, izbičajo mu trmo. Ko bi bil dobiček ali dohodek hipen, bi imel privlačno moč, a kmetija se ne spravi v dober stan v enem dnevu, treba je potrpljenja, vztrajnosti, požrtvovanja, časa in stroškov in neobupnosti pri neizgadah; kajti ni vselej riba, včasih je žaba.

Kdor zmerno, previdno in umno gospodari, njemu se ne bode drsal voz pod pot. —r.

Domače stvari.

— (Gosp. profesor dr. Hočevnar) v Inomostu imenovan je privatnim docentom višje matematike na tamošnjem vseučilišči.

— (Gosp. Grot mlajši) profesor iz Rusije, bavl se je včeraj v Ljubljani in ogledal si mej drugim tudi naš deželni muzej, v katerega dolenjem oddelku so ga posebno zanimalo bogate in redke starinske zbirke. Danes zjutraj odpotoval je v Trst.

— (Iz Radovljice) se nam piše v 5. dan t. m.: Ravno mi pove prijatelj, da, ko je bil včeraj kot priča pri sodnji, ga je gosp. sodnik vprašal, ali hoče, da se slovenski ali nemški zasliši, pa pristavil: „Pa saj tudi nemški razumete?“ Ko je moj prijatelj odgovoril, da mu je ljubši, ako se zapisnik spiše slovenski, narekovala se je vsa izpovedba gladko slovenski. Ker kaj tacega še ni bilo, objavim to veselo vest, da vsakdo, ki ima pri sodnji kaj posla, zahteva slovensko obravnavo in slovenski zapisnik.

— Vi danes neste taki, kakor ste bili včeraj, opomnil sem, ko sem se že dolgo zastoj prizadeval privabiti smeh na njena ustna.

— Ne, res nesem taka, rekla je z naglim in zamolklim glasom. — A to nič ne de. Jaz nesem dobro spala, premišljevala sem vso noč.

— O čem?

— Oh, jaz sem mnogo mislila. Tega sem že vajena od svojih otročjih let, od tega časa, ko sem živela pri svojej materi . . .

S težavo izgovorila je to besedo, potem jo pa ponovila še jedenkrat.

— Ko sem še živela pri materi . . . Mislila sem, zakaj nikdo ne ve, kaj bo z njim; včasih pa vidiš nesrečo — pa se je rešiti ne moreš; in zakaj da nikoli ne moremo povedati resnice? . . . Potem sem pa mislila, da jaz ne znam ničesar in se bom morala učiti. Treba se mi bo začeti z nova učiti, kajti jaz sem slabo odgojena. Igrati na glasovir in risati ne znam, šivam tudi slabo. Jaz nemam nikakih sposobnostij, pri meni mora biti jako dolgčas.

— Vi krivično sodite sebe, rekel sem. Vi ste mnogo čitali, vi ste izobraženi, in tak um!

— Ali sem jaz mari umna? vprašala me je z najvino ljubeznivostjo, da sem se ne hote zasmeljal, in tudi ona se je nasmehnila.

— Brat, ali sem res umna? vprašala je Gagina.

On ni odgovoril niti besedice, slikal je dalje, vedno menjajoč čopiče in visoko vzdigujoč roko . . .

— Sama včasih ne vem, kaj mi je v glavi, nadaljevala je Asja vsa zamišljena. — Včasih bojim se samo sebe. Oh, jaz bi hotela . . . Ali je res, da čitanje ni za ženske.

— Mnogo čitati jim ni treba, pa . . .

— Povejte mi, kaj naj čitam? povejte mi, kaj naj delam? Vse bom storila, kar boste vi rekli, pristavila je z nedolžno zaupljivostjo, obrnivši se k meni.

H krati nesem vedel, kaj bi jej odgovoril.

— Ali vam ni dolgčas pri meni?

— Prosim, začel sem.

— No hvala! rekla je Asja: — a jaz sem mislila, da je vam dolgčas.

In njena majhna ročica je krepko stisnila mojo.

Hm! zaklical je ta trenutek Gagin: — ali ni pretemna ta-le senca?

Stopil sem k njemu. Asja ustala je in odšla.

XII.

— Vrnila se je čez jedno uro, obstala je v durih in poklicala me z roko.

— Čujte, rekla je: — ko bi jaz umrla, ali bi vi kaj žalovali po meni?

— Kaj vam pride danes na misel? zaklical sem.

— Jaz mislim, da bom kmalu umrla; dozdeva se mi, da se vse okrog mene poslojuje od mene. Boljše je umreti, kakor tako živeti. Oh, ne glejte me tako; jaz se res ne delam samo tako. Če ne, se vas bom zopet bala.

— Ali ste se me bali?

— Če sem tako čudna, jaz sama nesem kriva tega, rekla je. — Glejte, že smejeti se ne morem . . .

Bila je žalostna in zamišljena notri do večera. Nekaj se je zgodilo v njej, česar jaz nesem umel. Često me je čudno pogledala; moje srce se je kar ježilo od njenih skrivnostnih pogledov. Delala se je

— (Premeščanje.) G. Valentin Ambrusch, c. kr. profesor na gimnaziji v Mariboru, premeščen je iz službenih ozirov na c. kr. gimnazijo v Kočevji.

— (Umrta) je včeraj dopoldne v Ljubljani gospa Franja Toman-Dolničarjeva, udova dvornega in sodnega odvetnika, v 67. letu. Pokojna bila je vedno zvesta domorodkinja. Lahka jej zemljica!

— („Celjski nemčurji“) zagnali so velik krik, ko so zapazili, da je zlobna roka poškodovala spomenik cesarja Jožefa. Plemeniti kakor so, dolžili so Slovence tega zločina, pisali strupene članke, razobešali vence in razpisavali nagrade za tistega, ki bi zasledil činitelja. A sedaj, ko se je zvedelo, da je cesarja Jožefa spomenik poškodoval nadepolni paglavec nekega nemškega uradnika iz same razposajenosti, sedaj pa vse molči in niti o razpisanej nagradi ni čuti, kdo jo utakne v žep. In vendar bi tudi to bilo jako zanimljivo!

— (Iz Ptujja) se nam piše 4. t. m.: Našemu gospodu okrajnemu sodniku še premda do danes ni znano, da eksistira že blizu 1 leto justični ministerijalni ukaz, koji zapoveduje, da imajo vse sodnijske celjsko-okrožnega okraja si naročiti vse slovenske tiskovine. Mi visoko čislamo tega nadarjenega in jako marljivega gospoda sodnika ter naj ne misli, da ga hočemo osebno žaliti, a mi smo principijalnega mišljenja, da noben sodnik, ako je tudi še tako marljiv, nema pravice, narodu mej kojem službuje, kratiti njegovih pravic. Tudi naj bi se na to gledalo, da se rešujejo vse slovenske uloge slovenski ne pa, da bi bilo to odvisno od dotičnega referenta, ali še celo od navadnega kancelista, koji si je pri vojaci svoj c. kr. prislužil. Našega gospoda državnega poslanca gosp. Mih. Hermana pa tu javno nujno prosimo, da se spomni, da zastopa slovenske volilce ter naj izvoli gosp. justičnemu ministru naznaniti, na kateri način se njegovi ukazi izvršujejo in da ima pri nas najslednji sodnijski sluga pravico kratiti slovenskemu narodu njega pravice.

— (Letošnjeredno zborovanje kranjskega odseka I. občnega uradniškega društva avstro-ogerske države in pa hranilnega in posojilnega uradniškega društva v Ljubljani) bode v nedeljo 8. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne v tukajšnji kazini. Zborovanja se mora najmanj 30 udov udeležiti, da je mogoče o predlogih določno sklepati. Želeti je tedaj, da se gosp. društveniki v obitem številu zbero.

— (Nemško-liberalna posojilnica) je nekje na Štajerskem, ki pobira od nemškutarskih meščanov 6%, od kmetov pa 9% obresti. Ali neso to pravi „Kmetijski prijatelji“?

— (Pri sv. Jurji na Pesnici) je zdaj tudi žandarska postaja.

— (Bralno društvo v Krškem) priredi v nedeljo, 8. t. m. veselico. Predstavljal se bode vesela igra: „Zakonske nadloge“, pevski zbor

pa bode pel 1 zbor („Što čutiš“) in 1 kvartet. Začetek ob 8 uri zvečer v društvenih prostorih v gosp. Gregoročevi gostilni.

— (Vabilo) k „Besedi“ s plesno zabavo, koju priredi slovenska čitalnica v Gorici, dne 7. aprila t. l. Pričetek ob 8½ uri zvečer. Spored: 1. A. Hajdrih: „Mladini“; poje možki zbor. 2. Fleišman Foerster: „Pod oknom“; poje možki zbor. 3. Miroslav Vilhar: „Filozof“; veseloigra. (Vsled mnogostranske želje v drugič). 4. Dr. B. Ipavec: „Narodna“; poje mešani zbor. 5. A. Foerster: „Popotnik“; poje možki zbor. 6. Plesna zabava. Opomba: Če želi društvenik neuda upeljati, naj priskerbi zanj pri odboru vabilo. Z do tičnim vabilom dobi neud v čital. prostorih ustopenico, ki stane za družino 1 gld. in za posameznika 50 kr.

— (Poštne hranilnice.) Naslednji poštni uradi prevzei so zadnji poslovanje poštne hranilnice: Na Primorskem: Grado, Jelšane, Rovigno, Servola, Sežana. Na Štajerskem: Planina, Središče, Sv. Andrej v Leskovci, Sv. Barbara, Zavrče. Na Krajskem: Prestranek, Sv. Vid nad Vipavo, Sava, Črni Vrh pri Idriji, Vinica.

— (Hmelja) bilo je 1881 l. na Štajerskem obsajenih 1112 hektarov. Vsak hektar dal je 144—250 kil pridelko. Hmelja meterski cent veljal je s početka 200 gld., pozneje 240 gld., čez nekaj časa pa je cena poskočila celo na 400 gld.

— (Državni žrebci boljšega plemena) so po c. kr. poveljništvu žrebčarije na Selih v sporazumljenji z konjerejskim odsekom kmetijske družbe kranjske naslednje po okrajnih glavarstvih razdeljeni: Ljubljana: Na Selih 2, jeden angleškega plemena, drugi Lipičanec; na Studenci (Igu) 4; na Vrhaiki 2; v Horjulu 2; Kočevje: V Rbniči 3; v Kočevji 2; Logatec: V Cerknici 1; Postojina: V Postojini 2; v Kosezah 1; Kamnik: Na Trojanah 1; Rudolfovo: Na Grmu 2; Krško: V spodnji Brezovici 4; v Rakovniku 2; v Št. Kancijanu 2; Litija: V Velikem Gabru 2; Črnomelj: V Metliki 1. — Na Gorenjskem je proti subvenciji razdeljenih 27 državnih žrebcev noriškega plemena pri 22 gospodarjih. V glavarstvu Radovljica: V Žerovnici, Spodnjih Gorjah in Gornjem Otoku po dva, v Zagoricih, Preserjah in Hrašah po jeden; Glavarstvo Kranj: V Stražišči in Preprotni Polici po 2, v Pristavi, Železnikih in Podrečah po jeden. Glavarstvo Kamnik: V Imavcah, Trzinu, Vodicah, Lahovičah, Kaplji Vasi, Škrjančevem, Berčevem, Subadolah in na Pšati po jeden. Vrh tega nakupi se še letos za Kranjsko Goro jeden žrebec.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vransko 6. aprila. Okrajni odbor se je ravno konstituiral. Načelnik: dekan Bohinec, namestnik Musi, odborniki: Haupt, Brinovec, Šorn, Prislan, Balon, Šentak.

Petrograd 6. aprila. Vest, da so v Moskvi našli spodkop (mine), se zanikava.

London 6. aprila. V spodnjej zbornici potrdil je Harcourt zasežbe v Londonu in Birminghamu. V zaboji, ki so ga našli pri jednem zatožencev, bilo je 1¾ centa najbolj eksplozivne tvarine. Zasledila se je velika fabrikacija razstrelnih snovij.

London 6. aprila. Zasačena osoba je imela veliko denarja pri sebi, večinoma ameriškanskih bankovcev.

London 5. aprila. Preteklo noč prijeli so moža, ki je došel iz Manchestera in imel pri sebi pušico dinamita. Tajni policisti prišli so za njim semkaj; misli se, da je Irec.

Birmingham 5. aprila. Policija našla je pri preiskavi neke hiše veliko nitroglycerina. Sprednja stran hiše imela je podobo štacune. Prijeli so moža z imenom Whitehead.

Razne vesti.

* (Nephrit), iz katerega so narodi predzgodovinske dobe izdelovali svoje sekire in drugo orožje in o katerem se je vedno trdilo, da se v Evropi ne nahaja, našel je profesor Piehler v Inomestu tudi na Tirolskem in sicer pri urodu v „Pfitchthal“, tedaj natančno na tistem kraju, o katerem je dr. A. B. Meyer domneval, da bi se ondu utegnili dobiti.

Poziv na naročbo.

Znajóč, od kolikega upliva je za kulturo vsacega pojedinega naroda umetnost sploh in posebno glaba, koja človeka oplemenjuje, blaži in diže iznad pozemske prašine in primiče neumrlim stvorovim; znajóč pa tudi to, da je vsaki pojedinac pred narodom dolžan delati za njegov kulturni napredek: odločil sem se iz ljubavi do domovine in umetnosti svoja glasbena dela javnosti predati, in to periodično v različnih knjigah.

Stopajóč jedino iz teh razlogov pred lice naroda, vsaki bode veroval, da se nesem lahkomunno podal na to sveto nalogo, temveč skupil sem vse svoje sile, ne bi li tudi jaz kaj malega doprinesel k utemeljenju lepše bodočnosti naroda in glasbe njegove. Ako tudi še omenim, da sem iz sinovske pijetete čisti prihod namenil ustanovi za postavljanje spomenika svojemu pokojnemu očetu, slovenskemu pesniku in skladatelju — Miroslavu Vilharju, — ne dvomim najmanje, da bode plemeniti slovenski narod odobril moj namen in podpiral moj trud.

Delo izide v velikem formatu, na krasnem papirju, v elegantnej obliki; prva knjiga obsegala bode okolo 25 tiskanih pól s sledečo vsebino: 1. Samospevi, 2. Možki zbori, 3. Mešani zbori, 4. Skladbe za glasovir. Vlastnim svojim kompozicijam dodaval bodem tudi očetove, in že v prvi knjigi izide nekaj njegovih.

Ker je tiskovni trošek velik, zamore delo še le tedaj iziti, kedar se prijavi dovoljno število na-

mirno — a jaz gledajoč na njo bil bi jej večkrat rad rekel, da bi se tako ne vznemirjevala. — Ona mi je dopala, našel sem ganljivo krasoto v njenih bledih črtah, v njenih neodločnih počasnih gibanjih — ona je, ne vem zakaž, mislila, da jaz nesem pri volji.

— Poslušajte, rekla je malo pred mojim odhodom: — mene muči misel, da me boste imeli za lahkomiselno . . . Verjamite mi za naprej vse, kar bom govorila, samo z menoj bodite odkritosrčni; vselej povedala bom vam samo resnico, zato vam dam svojo častno besedo . . .

Tej „častnej besedi“ sem se moral zasmejati.

— Oh, ne smejajte se, rekla je živo: — jaz vam rečem danes to, kar ste mi vi rekli včeraj: — „zakaj se smejete?“ — in ko je molčala nekaj časa, pristavila je: — ali se še spominjate, da sva govorila včeraj o perutih? . . . Peruti sta mi vzrastli — a leteti nemam nikamor.

— Prosim, rekel sem: — vam so vsa pota odprta . . .

— Vi danes slabo mislite o meni, rekla je in nagrbnila čelo . . .

— Jaz slabo mislim? o vas? . . .

— Kaj sta tako žalostna, pretrgal mi je Gagin besedo: — ali hočeta, da vama zopet zaigram valček?

— Ne, ne, zaklicala je Asja in stisnila roke: — danes nikakor ne!

Saj te ne silim, le pomiri se . . .

— Nikakor ne, ponovila je ona, in še bolj obledela.

XIII.

Ali me ljubi? povpraševal sem se drugo jutro, ko sem se prebudil. — Nesem hotel misliti, kaj se godi v meni. Čutil sem, da se je njena podoba, podoba deklice s posiljenim smehtanjem, utisnila v mojo dušo, da se je tako kmalu ne znebim. — Šel sem v L. in ostal tam celi dan; a Asjo sem le malo časa videl. Glava jo je bolela. Prišla je k nam samo za malo trenutkov, z obvezanim čelom, blede in slaba, s skoro zaprtimi očmi; malo se je nasmejala in rekla: „To bo že prešlo, vse preide, ali ni res tako?“ — in odšla je. — Meni bilo je nekako pusto in dolgočasno; vender dolgo nesem hotel iti

domov, odšel sem še le zvečer, ne da bi jo bil še kaj videl.

Sledeče jutro bil sem nekako polu zaspan; hotel sem se lotiti dela — a nesem mogel; hotel sem zopet nič delati in nič misliti, pa tudi tega nesem mogel. Bredel sem po mestu, vračal se domov in zopet odhajal.

— Ali ste vi gospodek? — zaslišal sem za seboj otročji glas. Pogledal sem okrog; pred menoj stal je deček. — To vam pošlje gospodičina Ana, rekel je in podal mi pismo.

Odprl sem je — in spoznal sem nepravilno in hitro pisavo Asjino. — „Vsekako moram vas videti“, pisala mi je — „pridite danes zjutraj k zidanej kapelici, katera stoji pri potu, ki drži na razvaline. Storila sem danes veliko neprevidnost . . . Pridite, radi Boga vas prosim, vam bom povedala vse . . . Recite onemu, ki vam prinese to pismo „da“.“

— Ali boste kaj odgovorili? vprašal me je deček.

Povej, da sem rekel: „da“, odgovoril sem mu. Deček je hitro zbežal.

(Dalje prih.)

ročnikov. Prosim torej vse prijatelje glasbe, vse domoljube in vsa domača društva, da mi pripomorejo nabirati naročnike v svojem delokrogu. Najbolji način naročevanja je dopisnica, na kojoj naj bode točno napisana adresa naročnika in število naročenih iztisov; kedar pa delo izide, razpošlje se poštanim povzetjem. Cena je kolikor mogoče majhna, in to za naročnike dva goldinarja; kasneje v knjigarnah bode cena znatno povišana.

Slovanski narodi imajo žaliboče še vedno premalo glasbenih del ter morajo često segati po tujem, večkrat nezrelem plodu, in čas je, da se tudi v tem pogledu vzdigamo na samostavno stopinjo; bodem li jaz, koji sem svoje življenje posvetil skladu glasov in mi je isto tako srcu prirasel sklad mej bratskim narodom slovenskim in hrvatskim, mogel kaj doseči na tem polji, izpolnjena mi bode najvročija želja.

Konečno mi je še omeniti, da zahteva tiskar, s kojim sem se radi cene že pogodil, polovico tiskovnega troška pred začetkom dela. Ker nesem kapitalist, da bi zamogel toliko svoto sam položiti, obračam se zaupljivo na slovenske rojake z najljudnijo prošnjo, da mi glede omenjene važne okolnosti naznačeno naročnino poslati blagovolijo; razume se, da od vsacega naročnika tega ne zahtevam, nego prosim samo one, kojim je mogočnost dana, mojej prošnji dobrovoljno zadovoljiti.

F. S. Vilhar,

ravnajoči učitelj mestnega glasbenega zavoda v Karlovcu (Hrvatska).

Umrli so v Ljubljani:

4. aprila: Franc Verhovšek, steklar, 33 l., Nove ulice št. 5, za sušico. — Anton Jakše, krojač, 31 l., Mestni trg št. 6, za sušico.

5. aprila: Ana Kihner, dekla, 63 l., Gospodske ulice št. 6, za pljučnim oedemom. — Anton Garbas, dinar, 27 l., Kravja dolina št. 11, za rakom v hrbtenci. — Franja Toman, odvetnikova udovala, 67 l., Mestni trg št. 17, za spridenjem krvi.

V deželnej bolnici:

3. aprila: Ana Kramaršič, slikarjeva žena, 42 l., je bila umirajoča prinesena. — Helena Zore, gostija, 60 l., za slabostjo.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
2. aprila	7. zjutraj	743.37 mm.	+ 5.6°C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	741.24 mm.	+ 10.0°C	z. vzh.	jas.	dežja.
	9. zvečer	740.62 mm.	+ 4.4°C	sl. vzh.	jas.	dežja.
3. aprila	7. zjutraj	741.07 mm.	+ 0.4°C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	739.64 mm.	+ 14.4°C	z. jz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	739.92 mm.	+ 7.1°C	sl. jz.	jas.	dežja.
4. aprila	7. zjutraj	740.00 mm.	+ 2.0°C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	736.72 mm.	+ 17.8°C	z. vzh.	jas.	dežja.
	9. zvečer	737.10 mm.	+ 11.2°C	sl. zah.	obl.	dežja.
5. aprila	7. zjutraj	738.32 mm.	+ 6.2°C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	736.40 mm.	+ 18.2°C	sl. zah.	jas.	dežja.
	9. zvečer	740.66 mm.	+ 8.4°C	sl. jvz.	obl.	dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal v zadnjih v primeri s prejšnjimi dnevi skoro nespremenjen; stanje je bilo tedaj še vedno za spoznanje nad normalom, razloček mej maksimumom in minimumom le neznaten. Temperatura se je zadnje dni močno vzdignila ter postala že sem pa tja nadnormalna; bila je pa precej ekstremna, posebej z ozirom na razloček mej jutrom in popoldnem; tudi razloček mej maksimumom in minimumom se je zvečkal. Vetrovi so postali za spoznanje močnejši, sicer so bili pa zelo spremenljivi. Nebo je bilo večinoma po polnem jasno, vreme skoro povsod suho in stanovitno.

Dunajska borza

dné 6. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 40	kr.
Srebrna renta	78	80
Zlata renta	98	10
5% marcna renta	93	20
Akcije narodne banke	834	—
Kreditne akcije	318	90
London	119	50
Srebro	—	—
Napol.	9	48
C. kr. cekini	5	63
Nemške marke	58	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119	75
Državne srečke iz l. 1864	100	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98	20
Ogrska zlata renta 6%	120	45
" " 4%	90	20
" " papirna renta 5%	88	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armic.

Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	25	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	50	—
Pr or. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	170	75
Rudolfove srečke	10	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	117	75
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	227	25

Pevski zbor Čitalnični

ima jutri v soboto točno ob 8. uri zvečer v čitalnični dvorani **važno zborovanje** zaradi sodelovanja ob 600 letnici. (208)

Po zborovanju je **pevska vaja** za besedo 14. t. m. **Odbor.**

Št. 5166.

(206—1)

Razglas.

Letos stopijo iz mestnega zbora naslednji gospodje mestni svetovalci, in sicer:

iz III. volilnega razreda:

dr. Josip Derč, | Josip Regali;

iz II. volilnega razreda:

Anton Laschan, | Leopold Bürger,
Raimund Pirker, | R. Zehuber pl. Okrog;

iz I. volilnega razreda:

Aleksander Dreo, | Karol Deschmann,
Peter Lassnik, | dr. Adolf Schaffer;

Razen teh so v II. razredu voljeni gospodje mestni svetovalci:

Rudolf grof Chorinsky,
Fran Ziegler,
Fran Potočnik,

odborništvu se odpovedali in se ima v tem razredu za te tri odborniška mesta vršiti nadomestna volitev.

Ostanejo pa še naslednji gospodje v mestnem zboru:

Alojzij Bayr,
dr. Karol Bleiweis vitez
Trsteniški,
Fran Doberlet,
Fran Fortuna,
Anton vitez Gariboldi,
Fran Goršič,
Peter Grasselli,
Ivan Horak,

Ivan Hribar,
Josip Kušar,
Josip Lukmann,
dr. Alfons Moschē,
Fran Peterca,
Vaso Petričič,
Ignacij Stupica,
dr. Josip Suppan,
dr. Valentin Zarnik.

Dopolnilne volitve se bodo vsled sklepa mestnega zbora z dné 28. t. m. naslednje dneve vršile:

III. volilni razred voli 16. aprila t. l. od 8. do 12. ure popoldne. Če bo ožja volitev potrebna, vršila se bo isti dan popoldne od 3. do 6. ure.

II. volilni razred voli 17. aprila t. l. od 8. do 12. ure popoldne. Če bo ožja volitev potrebna, vršila se bo isti dan popoldne od 3. do 6. ure.

I. volilni razred voli 19. aprila t. l. od 8. do 12. ure popoldne. Če bo ožja volitev potrebna, vršila se bo isti dan popoldne od 3. do 6. ure.

Razpisi volitve, glasovni listki in volilni imenik bodo se gospodom volilcem o pravem času dostavili.

To se naznanja s pristavkom, da smejo izstopivši mestni odborniki zopet voljeni biti in da je ugovore proti dovršeni volitvi predložiti najdalje 8 dni po dokončani volitvi mestnemu zboru.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 31. marca 1883.

Župan: Grasselli.

Tuji:
5. aprila.
Pri Slonu: Fakler z Dunaja.
— Lejet iz Trsta. — Kirchner z Dunaja.
— Tome iz Starega Trga.
— Uhlmann iz Berlina. — Krämer iz Ichenhausena.
Pri Malici: Dr. Zirkel z Dunaja.
— Drehsler iz Piska. — Milner iz Grada. — Blaschka z Dunaja.
— Bogović iz Karlova. — Heiferich z Dunaja.

Vožne liste
nemške in nemško-slovenske
priporočila po nižji ceni
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Poslano.

V „Ljudskega Glasa“ št. 7. od 1. aprila 1883. pritožuje se neki krčmar nad upravnik užitninskega zakupa ali dacarji, da se jim nič čudnega ne zdi, stikati po shrambah, vohati po dimnikih ter iskati rezadačeno meso. Dasi je res, kar trdi krčmar, da je zadavkani kos mesa podoben nezadavkanemu: ali zadavkani prešič ni nikoli še imel po tri, ali še celo po pet plečet in stegenj, na kakoršna naletijo nekateri dacarji pri preiskavanju krčmarskih shramb. Potem se navadno tak krčmar izgovarja, da mu je prejšnji upravnik jednega nezadavkanega prašiča za dom pustil, a to ni vselej verjeti, ampak lahko se zgodi, da krčmar ali v kontroband doma kolje ali pa od kontrobandarja zaklanega pujska kupi. Za tega delj se shrambe in dimniki tako pridno preiskujejo in štejejo komadi mesa.

Neki upravnik užitninskega zakupa okolice ljubljanske.

(205)

Oznanilo.

Na Beču poleg Št. Petra na Pivki oddaje se o sv. Jurji t. l. hiša za gostilno in štacuno ali drugo trgovino sposobna na 3 ali več let pod prav dobrimi pogoji, z drvarijo vred v najem. Več se izve pri podpisnem županstvu.

Županstvo Knežak,
dne 4. aprila 1883.

(207)

Anton Požar, župan.

Odvetniški kandidat,

kateri ima že nekoliko prakse, išče službo pri notarji. Adreso pove administracija „Slov. Naroda“. (189—5)

700 metričnih stotov

Ianenega semena ozimeca

in pa 200 veder

izvrstnega vina

z leta 1879. prodaje prav po ceni (203—2)

S. F. Schalk v Sevnici na Sp. Štajerskem.

Izdelki, kateri nimajo te postavno deponirane varstvene znamke, naj se kot ponarejeni koj vrnejo.

Cvet zoper trganje,

po dr. Maliči,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in hite itd., malo časa ce se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s sraven stajecim znamenjem; 1 steklen. ca 50 kr., pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja
na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkoczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinskeje bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več d ij njiso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročil. In res, imel je čudovit vseh, da so se po kratkej rabi tega zdravila oprestiti mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa iz ekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug,

posestnik v Šmarji p. Celji.

(38—7)

Vožni red Rudolfove železnice.

Postaje	Vlaki za osebe	Postaje	Vlaki za osebe
Iz Trbiža	1. 2. 3. r. dopoldne 11:27	Iz Zagreba	po noči 8:15
„ Rateč-Bele Peči	11:44	„ Trsta	6:40
„ Kranjske Gore	11:59	„ Ljubljane, j. k.	7:5
Z Dovjega	12:22	„ Ljubljane, R. k.	7:10
„ Jesenic	12:41	„ Vižmarij	7:20
„ Javornika	12:48	„ Medvod	7:31
Iz Radovljice-Lesec	6:30	„ Loke	7:46
„ Podnarta	7:1	„ Kranja	8:3
„ Kranja	7:23	„ Podnarta	8:24
„ Loke	7:45	„ Radovljice-Lesec	8:53
„ Medvod	8:5	„ Javornika	9:15
„ Vižmarij	8:19	„ Jesenic	9:24
V Ljubljano, R. k.	8:30	„ Dovjega	9:45
„ Ljubljano, j. k.	8:40	Iz Kranjske Gore	10:15
V Trst	6:21	„ Rateč-Bele Peči	10:30
„ Zagreb	5:2	„ Trbiža	10:47

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.